

28.června 2007

XI.ročník

ŮČKO

Školní časopis Základní školy Bučovice, Školní 710

třída 1.A
p. uč. A. Konečná

třída 1.B
p. uč. M. Učňová

třída 1.C
p. uč. A. Javoříková

Tak už jsou tady

Kdo? No přece prázdniny! Dva nejkrásnější měsíce v roce jsou právě přede dveřmi.

Dva měsíce, kdy budou odpočívat nejen

, ale i jejich

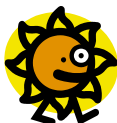
, a dokonce i jejich

nebo

My vám všem přejeeme hodně

, užívejte si

a

a přečtete si spoustu hezkých

Zkrátka si pěkně odpočiňte, abychom se zase
do práce.

září mohli společně pustit

Veselé a ničím nerušené prázdniny vám všem přeje redaktoři časopisu **OČKO!**

Chtěla by být malířkou

Žákyně 5.A třídy Pavlína Hrubá navštěvuje od druhé třídy výtvarný kroužek, který funguje na naší škole již mnoho let. Jejím snem je ilustrovat dětské knížky nebo časopisy. My jí držíme palce, aby se jí to povedlo. I pro náš časopis nakreslila moc milé obrázky. Děkujeme.

Pedagogický sbor

Malá sonda do hlubin učitelské duše

Učitelům na naší škole jsme položili otázku „**Jak byste stručně vyjádřili lásku k učitelskému povolání?**“. Dostalo se nám následujících odpovědí:

Mgr. Jitka Šimková:

„Baví mě práce s dětmi a mám dobrý pocit z toho, když potkám své bývalé žáky. Vztah k dětem jsem si vybuodovala při práci vedoucí na táborech, kam jsem jezdila už od osmé třídy.“

Mgr. Miloslav Holásek:

„Jak se říká, učitelství není povolání, ale poslání. V poslední době, kdy se všechno poměruje penězi, ztrácí učitel ve společnosti postavení, které mu v minulosti patřilo. Děti znají dobře svá práva, ale na povinnosti již zapominají. Přesto učím rád, stejně nic jiného pořádně neumím. PS: Pokud mi odejdou nervy, najdu si bezpečnější práci v továrně na výbušniny.“

Mgr. Petra Rotreklová:

„Je čím dál složitější na tohle odpovídat. Když potkávám bývalé žáky a jsou to slušní lidé, působí mi to radost. Jsem ráda, že práce s nimi nebyla zbytečná.“

Mgr. Kateřina Soldánová:

„Baví mě práce s mladými lidmi, žáci umějí stále něčím překvapovat. V první třídě bych ale asi učit nemohla.“

Mgr. Eva Cabalová:

„Řekla bych to asi tak, že je pro mě radostné pracovat s mladými a zdravými lidmi.“

Mgr. Dáša Plhalová:

„Lásku? Nevím, nechci používat fráze. Baví mě učit, protože nemám ráda stereotyp a ve škole je opravdu každý den jiný.“

Mgr. Alena Konečná:

„Práce s dětmi mě baví stále víc. I když učíte třeba každý rok to stejné učivo, pokaždé je to úplně jiné, nové. Navíc nikdy nemůžete odhadnout, jak budou žáci reagovat. Takže v každém učiteli je vlastně kus herce s obrovskou schopností improvizovat. Při téhle práci se nikdy nenudím.“

Mgr. Jiřina Janášová:

„Láska je slovo, které má mnoho podob a jednou z nich je láska k dětem. Umět se přizpůsobit jejich věku, problémům, které jsou pro nás dospělě mnohdy nepodstatné, ale pro ně důležité a někdy neřešitelné, to je pěkná fuška. Na druhé straně je touha předávat dál své zkušenosti, poznatky, nápady a mít radost z radosti a úspěchu dětí.“

Mgr. Eva Koudelková:

„Učitelství je práce, která nikdy nezačne být rutinou. Je na ní krásné to, že mohu sledovat, jak se z dětí stávají osobnosti a být jim v tom pomocníkem. Každé dítě je jiné a to mě neustále vede k hledání efektivnějších metod a nových způsobů práce. Když žáci odcházejí ze školy s úsměvem, je to pro mě tou největší odměnou.“

Helena Berčáková a Michal Diviš, 9.C

Kdybych já byl učitelem

Slohové práce nemusí být vždycky jen nudné. Naopak. Pokud učitel najde pro žáka zajímavé téma, dá se i u slohovky velmi dobře pobavit. Takhle pustili uzdu své fantazii žáci 5. A třídy:

„Kdybych byla učitelkou, každý týden bych jeden den proměnila výuku v celodenní výlet do okolních lesů. To by byla jako přírodověda.

Nebo bych učila žáky jen o sobotách a nedělích. Rodiče jsou od pondělí do pátku v práci, to by byly děti sami doma, a mohly by si dělat, co by je napadlo. V jednom z vyučovacích dní by byla jen samá výtvarná výchova. Šla bych s žáky ven, a tam bychom malovali stromy, keře a pole. Český jazyk a matematiku bych zrušila.

Každému žákovi bych pořídila velkou skříňku, do které by si mohli dávat různé cennosti, třeba i zrcadlo.

Ale i v téhle naší škole je to fajn.“

Tereza Krejčí

„Já bych učila jen v pondělí, ve středu a v pátek. V úterý by byl jen tělocvik, cvičilo by se s rádiem. Velkou přestávku bych prodloužila na celou hodinu nebo raději dvě.

Kdybych byla ředitelkou, zvýšila bych učitelům platy. Obědy by byly pro všechny zdarma. A také bych pořídila více nových automatů.“

Lucie Tihelková

„V jídelně bych zaměstnal číšníky. Ti by obsluhovali žáky jako v restauraci a žáci by nemuseli stát ve frontě.“

Patrik Pislcajk

„Zavedla bych hodinu se zvířátky. Každý by si směl přinést do školy svého mazlíčka a děti by se o něm učily. Myslím si ale, že kdyby to šlo, už by to tak dávno bylo.“

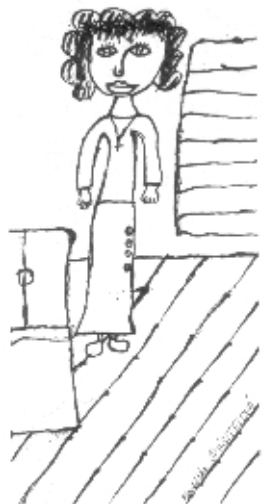
Lucie Ulrichová

„Všechny předměty kromě angličtiny, která by byla jen 15 minut, bych učila venku. A čtení bych zrušila úplně, protože číst umím.“

Aneta Koudelková

Naše paní učitelka

Nedílnou součástí výuky českého jazyka jsou i hodiny slohu, ve kterých se žáci učí vyjadřovat své vlastní myšlenky a názory, ty potom stylizují do menších či větších slohových celků. V jedné z hodin slohu se žáci 3.A pokusili napsat několik vět o své paní učitelce. Zde je malá ukázka toho, co děti vytvořily:

„Naše paní učitelka nás učí třetím rokem. Je hodná, ale někdy nám musí nadávat. To když zlobíme. Občas nám dává hodně úloh a to se mi moc nelíbí. Když jsme hodní, má z nás radost a usmívá se. Umí hodně věcí a chce, abychom je uměli také. Když něčemu nerozumíme, snaží se nám to vysvětlit a nezlobí se na nás. Svoji paní učitelku mám ráda a chtěla bych, aby nás učila i příští roky.“

Markéta Smíštelová

„Do školy chodím ráda, protože paní učitelka je na nás hodná. Každý den dostáváme jeden nebo dva úkoly, abychom zvládli všechno učivo třetí třídy. Nejraději mám pracovní činnosti, kdy nás paní učitelka vždy překvapí novým nápadem na hezké výrobky. Během celého vyučování píše hezky na tabuli a pěkně kreslí. Jeden pěkný obrázek mám od ní i ve svém památníku.“

Jana Kremzová

Veselé divadlo

Děti z našeho dramatického kroužku ani letos nezapomněly na to, že maminky v květnu slaví svátek. Připravily jim pro radost cirkusové představení, kde nechyběl klaun, kouzelník, ani živý kůň. Veselý cirkus mohly všechny maminky shlédnout v kabelové televizi v den svého svátku.

Veselé divadlo s dětmi nacvičily paní učitelky Jiřina Janášová a Markéta Učňová.

Hráli:

klauni – Eva Smažáková a Ivana Kučerová

kouzelník – Michaela Adamová

baletka – Tereza Matoušková

kůň – Iveta Badálková a Marika Hájková

ředitel cirkusu – Michal Diviš

První vysvědčení

Ve středu 31. ledna se jako každý rok i letos předávalo pololetní vysvědčení. Pro některé žáky důležité, pro jiné méně, pro ty nejmenší velmi očekávané. Již od rána byli naši prvňáčci velmi netrpěliví, a přestože si pro ně paní učitelky na tento den připravily jen samé hry, soutěže a zajímavé úkoly, nemohli se dočkat čtvrté vyučovací hodiny.

Této slavnostní chvíle jsme se s radostí zúčastnili i my, žáci 9.A třídy. Paní učitelka Konečná nás totiž pozvala mezi naše malé kamarády do 1.A.

I my jsme si s chutí poslechli povídání o tom, jak je vysvědčení důležité, že je to vlastně odměna za pět měsíců školní práce. Já a moje spolužačka Tereza Mikesková jsme potom vyprávěli o tom, jak jsme my prožívali první třídu a jaké bylo naše první vysvědčení.

Konečně nastal onen významný okamžik, kdy jsme spolu s paní učitelkou mohli dětem předat právě tu jejich první odměnu, to vše za dohledu kabelové televize. V očích chlapců i děvčat byla vidět ohromná radost ze samých jedniček, ale ani nějaká ta dvojka nevadila. Všechny žáky paní učitelka pochválila, my s Terkou jsme rozdali drobné dárečky a popřáli našim nástupcům hodně zdaru do další školní práce.

Nám, devátákům, se tato slavnostní hodina moc líbila. A co na to prvňáci?

Nela Adamová, 1.A

„Mám samé jedničky. Moc mě to překvapilo, hlavně ta z chování. Určitě mě pochválí nejen naši, ale i babička s tetou.“

Klárka Nováková, 1.A

„Já teď do školy nechodím, protože do ma odpočívám po operaci, ale pro vysvědčení jsem si přišla, protože jsem se na něho moc těšila. Je moc hezké.“

Pavel Mičoušek, 1.A

„Líbilo se mi, že nám s paní učitelkou přišli vysvědčení předat i kamarádi z 9.A. Taky nám ukázali to svoje. Já jsem ho měl ale hezčí, protože na něm byly samé jedničky. Škoda, že ho musí schovat paní učitelka do konce školního roku, jinak bych si tu parádu pověsil na zed.“

Dalibor Vintr, 9.A

Rozhovor

Přišla na naši školu před třemi lety, aby vystřídala paní učitelku Zetkovou. Čerstvě vystudovaná a s obrovským elánem se hned pustila do výuky její oblíbené chemie a také rodinné výchovy.

Jméno: Mgr. Kateřina Soldánová

Věk: 25 let

Znamení: Vodnář

JEJÍ NEJ...

- **zpěvák:** Habera, Kolář
- **hudební skupina:** Team, No Name, Tublatanka, Iron Maiden...
- **film:** filmy podle skutečné události, např. Philadelphia, ale také nepohrdne českými komedii
- **jídlo:** nejvíce si pochutná na špagetách a kuřeti na paprice
- **volný čas:** ráda řídí auto a ještě raději vozí svého přítele, poslouchá hudbu a někdy se vydá i na koncert

Proč jste si vybrala zrovna učitelské povolání?

Ani nevím. Práce s dětmi mě baví už od útlých let. Být učitelkou jsem vlastně ani nechtěla. No a vidíte, jsem tady.

Co Vás u nás ve škole nejvíc uchvátilo?

Uchvacuje mě něco neustále. Nejvíce některé dotazy žáků v sexuální výchově. Nebo jejich nové teorie v chemii.

Jaká jste byla v dětství?

Ve škole pilná, to je samo zřejmost. Rodiče jsem občas pozlobila, hlavně na Vánoce, když jsem hledala dárky ve skříní.

Měla jste nějakou školní lásku?

Měla. Asi ve třetí třídě. Byl to spolužák Roman. Jezdil za mnou až k nám domů. Pak se ale bez rozloučení odstěhoval. Velkým překvapením bylo, když se mi v 16 letech zase ozval.

Jak by se Vám líbilo být slavná?

Bez toho jsem se obešla a také obejdu. Jsem vcelku stydlivá, takže popularitu nevyhledávám.

Co si myslíte o mobilních telefonech?

V dnešní době normální a běžná věc. Člověk si na něho rychle zvykne. Také se už bez něj neobejdu.

Co si myslíte o časopisu Očko?

Očko je super. Vždycky se těším na nové číslo. Líbí se mi, že se na něm částečně podílíte vy, žáci. Každá škola se svým časopisem pochlubit nemůže.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho úspěchů v práci i osobním životě.

Anketa

Prostřednictvím paní učitelky Soldánové jsem žákům 7. a 8. tříd položila tři otázky a s napětím očekávala jejich reakce. Většina odpovědí mě velmi mile překvapila a já jen doufám, že vše napsané bylo míněno naprosto vážně.

Jak by ses zachoval, kdyby ti někdo nabídl drogu?

Nikdo z žáků, jejichž odpovědi jsem obdržela, by si zmíněnou drogu nevezal. Většina z nich by se s tímto zážitkem svěřila někomu dospělému, ať už rodičům, učiteli nebo policii. Je vidět, že si děti cení svého zdraví a o nebezpečí v podobě návykových látek dobře ví.

Nejzajímavější odpovědi:

„Určitě bych odmítla. Kdyby to byl někdo známý, pokusila bych se ho přesvědčit, aby toho také nechal.“

Simona Federlová, 7.A

„Drogu bych si nevezal. Když vidím třeba v televizi, jak dopadne člověk, který bere, dělá se mi z toho zle. Takhle bych rozhodně žít nechtěl.“

Miroslav Popelka, 7.D

„Kdyby mi někdo nabídl drogu, rozhodně bych si ji nevezala. Víím totiž, že by se mi to mohlo zalíbit a nechci být závislá. Řekla bych tomu člověku, ať si kazí své zdraví a neotravuje tím ostatní. Svěřila bych to někomu dospělému.“

Michaela Trávníčková, 8.C

„Ten, kdo by vzal, by toho určitě později litoval. Tady je na místě ro zu m.“

Martina Holasová, 8.C

Máš nějakého koníčka?

Většina dotázaných na tuto otázku odpověděla kladně. U chlapců převažuje sport, především fotbal, a práce na počítači. Děvčata zase ráda tancují, jezdí na koních a starají se o ně, nebo třeba čtou a také kreslí.

Nejzajímavější odpovědi:

„Počítač. Moc mě to zajímá a chci jít na počítačovou školu. Vidím v tom svou budoucnost.“

Zdeněk Kohoutek, 8.A

„Já osobně šíleně ráda čtu. Je to velká zábava se do knihy začít a fantazie zařídí, abych doprovázela slavné hrdiny. Je to prostě supéér!“

Miša Křivonozková, 7.A

„Můj koníček je tanec. Věnuji se mu od svých čtyř let. Baví mě, protože jím můžu vyjádřit své pocity. Hlavně tancuji Hip-Hop.“

Lucie Machálková, 7.A

„Fotbal. Všichni z naší rodiny mají rádi fotbal. Tato hra se v naší obci hraje již 80 let. Díky ní si můžu najít hodně kamarádů nebo se seznámit s nějakým slavným fotbalistou.“

Jan Cenek, 8.C

„Mým koníčkem je jízda na koni. Moc mě to baví. Mám svou oblíbenou kobyly, jmenuje se Lída. Je nádherná a moc hodná. Když mě uvidí, hned začne řehat.“

Zuzana Smékalová, 7.D

Jak se ti líbí časopis Očko?

Mile mě překvapilo, že většina dotázaných čte náš časopis velmi ráda, někteří dokonce od začátku až do samého konce. Páli by si však číst více příspěvků od žáků z druhého stupně. Musím na tomto místě zareagovat takto: Moji milí čtenáři, Očko je především Váš časopis. Velmi ráda v něm nechám otisknout všechny vaše dobré příspěvky. Každý z vás má možnost přispět k jeho zkvalitnění. Moc se těším na vaši spolupráci.

Zajímavé odpovědi:

„Časopis Očko je naprosto super. Vždy jsou zde nové věci, žádná staromódnost. Ve srovnání s jinými školními časopisy je to naprosto cool časopis. Má vše, co má mít. Snad bych přidala víc zábavy.“

Martina Holasová, 8.C

„Je to dobrý časopis, ale já bych vydávala časopisy dva. Jeden pro první a druhý pro druhý stupeň. Bylo by to tak lepší. Čtu vše, co se týká druhého stupně.“

Michaela Trávníčková, 8.C

Děkují paní učitelce Soldánové i všem žákům za jejich odpovědi. Mgr. A lena Konečná

Jak se chovat k pejskům

V pátek 27. 4. zpestřila dětem vyučování beseda o pejscích, kterou si pro ně připravilo sdružení „PIAFA“.

Z Vyškova k nám přijeli dva retrívři Bela a Bára v doprovodu svých cvičitelů.

Poutavě dětem z prvních, druhých a třetích tříd vyprávěly o životě psů a trpělivě odpovídaly na otázky, které nebraly konce.

Nejvíce se dětem líbilo, že mohou psy hladit, mazlit se s nimi jako s plyšáčky, protože ti psi jsou velmi klidní a na takové chování zvyklí.

Ale v životě se můžeme setkat i s jinými psy.

Cvičitelky poradily, jak se zachovat, když je bude chtít neznámý pes napadnout.

„Nikdy se nedíváme psovi do očí, protože si může myslet, že na něj chceme zaútočit.“

Viktor Židlík, 3.B

„Líbily se mi obrázky, na kterých byli psi. A taky to, jak nás poučily, co máme dělat, když na nás začne cizí pes vrčet. Taky jsme se dověděli, co je to canisterapie – znamená to léčení pejskem.“

Martin Svoboda, 3.B

„Moc se mi líbilo, že jsme je mohli hladit. A oni jenom leželi a vůbec nevádilo, když jsme si z Báry udělali polštář. Co dělat, když po ulici běží pes a chce nás kousnout? Musíme se rychle skrčit do klubíčka a chránit si hlavu – ne před ním utíkat!“

Alena Foitlová, 3.B

„Bela ukázala, že umí válet sudy a za to dostala odměnou piškot. Moc se mi líbilo, že jsme jim nakonec mohli taky sami dávat piškoty. Nikdo se nebál.“

Denis Smejkal, 3.B

Děkujeme pracovnícím sdružení „PIAFA“ za jejich cenné rady.

Mgr. Ilona Valentová

Beseda o drogové závislosti

Když osmým třídám naše škola domluvila besedu o návykových látkách, všichni jsme si v duchu řekli: „To bude zase trapas!“ Ale tato beseda nás mile překvapila, jelikož byla nejen poučná, ale i zábavná, dokonce jsme měli možnost vyhrát i nějaké ceny. Ve výhrách byly, mimo jiné, i poučné knihy o sebeobraně a o chování v nebezpečných situacích.

Pro průběh této besedy, jsme se měli rozdělit do pěti skupinek, ve kterých jsme navštěvovali stanoviště. Na každém stanovišti bylo jiné téma o návykových látkách.

Tato beseda nám přinesla spoustu důvodů, proč si nezačít s návykovými látkami. Tímto hazardem se zdravím, bychom si mohli zničit život.

Myslíme, že můžeme promluvit za většinu žáků, že nás nejvíce zaujala Zuzanka (panenka), která kouřila cigaretu, a tak nám ukázala, jak trpí plod v těhotenství u kouřící matky.

Doufáme, že tyto pracovnice přijdou i příští školní rok, aby mohly poučit letošní sedmáky, popřípadě i nižší ročníky o návykových látkách, protože v této době si s takovými látkami zahrává čím dál víc lidí brzkého věku.

Lenka Ivanová a Šárka Hrubá, 8.A

Netradiční vyučování

19. 4. 2007 jsme navštívili výstavu „Neztratit víru v člověka....Protektorát očima židovských dětí“, která se konala v aule Gymázia Bučovice.

Žáci se měli nejen seznámit s historickými fakty, ale také ve skupinách plnili konkrétní úkoly týkající se období první poloviny 20. století, především 2. světové války. Každá skupina také mapovala život jednoho židovského dítěte za protektorátu. Zvolené téma je doslova pohltilo a při hledání informací ani nevnímali čas. Po hodině práce se někteří dokonce divili, že „už jdeme domů“.

Ve škole jsme o výstavě a jejich zpracovaných úkolech diskutovali. A jak se jim tato forma výuky líbila? Posuďte sami:

Karolína: „...bylo dobře, že jsme na výstavu šli. Uvědomili jsme si, jak ty děti žily, co bylo pro ně velmi těžké...“

Tomáš: „...nejvíc se mi líbilo, že tam byly různé obrázky a příběhy konkrétních dětí. Nejzajímavější bylo, že jsem si myslel, že cyklon B je plyn, ale oni to jsou jakési granule. Kdybych to měl ohodnotit, tak bych jim udělil 1!“

Honza: „...osud židovských dětí – hrůza!! Ponaučení z toho plyne – každý politický systém je na nic. Vždy někdo trpí, aby se ten druhý měl dobře!“

Štěpánka: „...dozvěděla jsem se i věci, které jsem nevěděla. Docela mě zarazilo, jak se k těm Židům chovali a hlavně k dětem...“

Lucka: „...každý se mohl něco víc dozvědět a také vidět, jak žily židovské děti...“

Zdeněk: „...podle mě ta výstava změnila názor některých spolužáků na 2. světovou válku. A příběhy některých dětí byly zajímavé, např. Martin Glas, kterého jsme měli, ještě žije.“

Kristýna: „Vždycky mě zajímaly životy lidí během války. A tady jsem měla příležitost si o tom něco přečíst a podívat se na fotky. Jen jsem si to nestihla přečíst všechno – bylo tam docela málo času. Ráda bych ještě nějakou takovou výstavu navštívila.“

Radka: „Výstava se mi velmi líbila už jen z toho důvodu, že byla brána z pohledu těch, co protektorát zažili, a ne očima například nějakého historika....Práce ve skupině byla skvělá a zábavná.“

Mgr. Lenka Růžičková
a žáci 9.B

„**Historie** – soubor faktů, ke kterým nemuselo dojít.“

Stanislaw Jerzy Lec

Předškoláci z Nevojic na návštěvě v 1.A

Naše mateřská škola pracuje podle vzdělávacího programu, který podporuje zdraví, a jednou z podmínek je také spolupráce se základní školou. Již dlouho jsem přemýšlela, jakým způsobem tuto spolupráci zorganizovat, a tím umožnit dětem plynulý a snadnější přechod ze školky do školy. Stačilo jediné, domluvit se s paní učitelkou Konečnou na možnosti a termínu návštěvy.

Na cestu jsme se vydali zrovna jednu deštivou středu, ale rozzářené oči předškoláků, že jedou s paní učitelkou do „velké školy“, všechny mráčky a chmury zahnal.

Ve škole nás přátelsky přivítala paní zástupkyně Kotrbová a provedla nás téměř celou školou. Bylo fajn se podívat do šaten, školní jídelny a družinky. Děti byly nadšené, vždyť i ony budou za pár měsíců tato místa navštěvovat.

Ve třídě 1.A už na nás netrpělivě čekali. Eliška s Ondráškem, to jsou ti naši budoucí prvňáčci, seděli v první lavici jako opravdoví školáci a paní učitelka je zapojovala do úkolů jako ostatní žáky. Všichni prvňáčci své malé kamarády bez problémů přijali, ve třídě vládla příznivá a přátelská atmosféra. Děti si hravým způsobem procvičily matematiku, čtení a dokonce i nějaká anglická slovíčka.

Čas strávený v této třídě byl opravdu příjemný. Líbilo se mi, jakým způsobem paní učitelka děti vzdělává a jak respektuje jejich potřeby.

Eliška a Ondra si odnesly mnoho zážitků a také dárečky.

Všichni tři jsme měli opravdu krásný pocit. Ještě jednou

moc děkujeme, že jsme měli možnost nahlédnout do výuky.

A jak skončil tento den? No přece v cukrárně.

Jana Malíková, ředitelka mateřské školy Nevojice

Spolupráce s mateřskými školami

Již několik let funguje spolupráce mezi naší základní školou a mateřskými školami v Bučovicích. Společné akce jsou užitečné pro obě skupiny dětí (předškoláky i školáky) a vždy jsou dětmi vítány s velkým ohlasem.

Děti z MŠ nás letos navštívily v době adventní, staly se diváky vánočního vystoupení žáků z prvních tříd a společně s prvňáky si prohlédly Vánoce dýchající školní budovu.

Některým předškolákům se u nás tak zalíbilo, že v lednu přišli na druhou návštěvu, ale to již se svými rodiči, kteří doprovodili své děti k zápisu do 1. třídy. Už se na ně moc těšíme!

Ani žáci z 2.stupně letos nezapomněli na „malinké“ a v květnu se za nimi vypravili na návštěvu do MŠ a to s VELKÝM CIRKUSEM (tak se totiž jmenovalo představení našeho dramatického kroužku). Žáci z nejvyšších ročníků pomohli při organizaci sportovních soutěží pro děti a rodiče, společně oslavili také Mezinárodní den dětí.

Velmi příjemně nás letos překvapily maminky dětí z MŠ ve Vícemilicích, které na oplátku pozvaly naše děti mezi indiány.

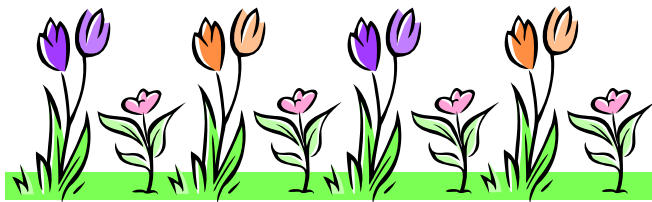
Mnohokrát děkujeme kolegyním z MŠ a všem šikovným maminkám.

Mgr. Marie Kotrbová, zástupkyně ředitele pro 1. stupeň

Zimo, zimo, táhni pryč!

Zimo, zimo, táhni pryč
nebo na tě vezmu bič!
Zatahám tě za pačesy,
za ty hory, za ty lesy.
Až se vrátím nazpátek,
svleču zimmí kabátek.

Vynášení „paní zimy“ z města bylo jednou z našich společných vydařených akcí s kamarády z 9.B.

obr.1

obr.2

obr.3

Figurínu představující Morenu (symbol zimy) jsme vyrobili ze sena a starých hadrů (obr.1). Odnесли jsme ji společně k říčce Litavce, kde jsme se sní rozloučili pásmem písniček a básniček (obr. 2).

Zapálili jsme ji a hodili do říčky (obr. 3). A zima nenávratně zmizela.

Žáci 1.C a paní učitelka Andrea Javořiková

Zvířátka v televizi

Březen je první jarní měsíc. Vše se zelená, zvířátka se probouzejí ze zimního spánku. Rodí se mláďata. O tom všem jsme si povídali s paní vychovatelkou ve školní družině.

Pak jsme vyrobili papírová zvířátka do soutěže, kterou vyhlásila Česká televize v dětském pořadu ŠIKULOVÉ. Povedla se tak, že se líbila nejen nám, ale i porotě. Za naši snahu nás odměnila výtvarnými potřebami.

Chlapci a děvčata ze školní družiny

Na Den Země

Jako každoročně i letos oslavili žáci se svými učiteli svátek Země. Většina z nich podle svých možností přispěla dárkem v podobě starého papíru. Společnými silami jsme ho letos odevzdali 34 715 kg. Sběrači velmi dobře pochopili, že záchrana třeba i jediného stromu má obrovský smysl pro záchranu cenného životního prostředí. Kromě toho vedení školy zakoupilo několik okrasných stromů, které žáci zasadili v blízkosti nově vybudovaného školního hřiště. Teď se o ně pod vedením svých učitelů budou pečlivě starat.

Žáci 4. tříd se vypravili na exkurzi do objektu čistírny odpadních vod v Bučovicích. Prohlédli si celý objekt čističky v doprovodu pana Žoužely, který všem celý proces čištění vysvětlil. Děti byly velmi překvapeny, že se z tak špinavé vody, kterou viděly v prvních nádržích, stane voda čistá, která se vypouští do říčky Litavy.

Naši nejmenší navštívili statečné chlapy místního hasičského sboru, kteří jim nejen předvedli svou techniku, ale velitel Petr Poláček dětem velmi pěkně vysvětlil, jak se bezpečně chovat, aby nezpůsobili požár nebo co dělat, kdyby k nebezpečné situaci již došlo.

Víte, že do 15 minut musí být rychlá záchranná služba u pacienta? A víte, že do 2 minut od telefonického rozhovoru musí být posádka RZS v autě? Tyto a ještě spoustu dalších informací získala 5.A na besedě s posádkou rychlé zdravotní pomoci.

Kdopak to dělá figuranta? Á, to je Eva Smažáková!

Žáci 2. stupně se s chutí pustili do úpravy okolí školy. Šlo jim to pěkně od ruky.

Zájezd do Györu

Letošní Velký pátek byl pro některé z nás dnem plným zážitků. Paní učitelka Petra Rotreklová, které za to patří dík, uspořádala pro žáky a učitele, jejich rodinné příslušníky a kamarády zájezd do maďarského města Győr.

Toto město se nachází na soutoku tří řek, v polovině cesty mezi Vídní a Budapeští. Má bohatou historii, tedy i spoustu historických památek. My jsme shlédli jen některé z nich, např. Karmelitánský kostel – někdejší klášter, který byl postaven ve slohu raného baroka, nebo baziliku s překrásnými nástěnnými freskami Franze Antona Maulbertscha.

Nejvíce jsme se však těšili do termálních lázní, které byly postaveny na soutoku řek Mošovský – Dunaj a řeka Rába. Nová lázeňská budova slouží veřejnosti od roku 2003. Nabízí každému návštěvníkovi nejen zábavu, termální koupele mají léčivou sílu. Ta je vhodná především na léčbu pacientů s nemocemi kloubů, kostí a svalstva, ale také s dýchacími potížemi. Mohli jsme se vykoupat v pěti bazénech – vnitřních i venkovních – s vodou o teplotě 36°C. Všichni jsme využili možnosti vodní masáže nebo masírující proud vody. Děti se vyřádily na dvou

tobogánech 64 a 38 m dlouhých. Příjemné bylo i posezení u vodního baru s velkým výběrem nealkoholických i alkoholických nápojů, popřípadě něčím k zakousnutí.

Po třech hodinách příjemného odpočinku jsme nasedli do autobusu, kde většina z nás podřimovala nebo sledovala na videu dobrodružství Herryho Pottera.

Byl to nádherný den.

Mgr. Alena Konečná

Plavání prvňáčků s rodiči

Každý pátek od 18 hodin patřilo po celý školní rok 60 minut v plaveckém bazénu žákům prvních tříd a jejich rodičům. Začátkem roku měly některé děti

trošku obavy z velkého množství vody, ale postupem času byly čím dál odvážnější. Ti, kteří chodili plavat pravidelně, se dnes už nejen vůbec nebojí, ale většina z nich dokáže přeplavat velkou část bazénu. Až ve

druhé třídě nastoupí do povinných hodin plavání, budou z nich mít učitelé plavecké školy určitě radost. My ji máme už teď.

Učitelky 1. tříd

Recitační soutěž

V měsíci únoru na naší škole proběhla recitační soutěž pro žáky 1. stupně. Každá třída vybrala ty nejlepší recitátory a ti pak reprezentovali svoji třídu ve školním kole.

Jelikož my, již protřelí devátáci, máme z dřívější doby nějaké ty zkušenosti coby soutěžící, vyzvaly nás paní učitelky, abychom spolu s nimi zasedli v porotě.

Byl to zvláštní a nevšední pocit, cítili jsme odpovědnost za to, abychom skutečně vybrali ty nejlepší recitátory. Každý z nich se velmi snažil podat ten nejlepší výkon. U některých byla znát obrovská tréma. Většina výkonů se nám velmi líbila, z některých až naskakovala husí kůže. Až po dlouhém přemýšlení a debatování jsme vybrali vítěze.

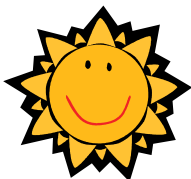
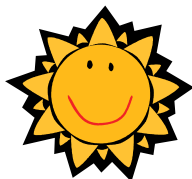
- 1.třídy: 1. Eliška Stránská, 1.C
 2. Milan Boháček, 1.C
 3. Barborka Chmelařová, 1.B
 Pavel Mlčoušek, 1.A

2. -3.třídy: 1. Marek VINTR, 3.A
 2. Natálie Slezáčková, 3.A
 3. Denis Smejkal, 3.B
 Daniela Krátká, 2.B

4. – 5.třídy: 1. Tereza Matoušková, 5.A
 2. Jan Hruška, 5.B
 3. Daniel Hruška, 5.B
 Gabriela Maláčová, 5.B

Dalibor VINTR a Rudolf Volec, 9.A

Pozn. redakce: Vítězové nejstarší kategorie se zúčastnili okresního kola soutěže, které se konalo ve Vyškově. Přivezli si čestná uznání za velmi dobrý výkon. Všem blahopřejeme .

Slohová práce

Naše třída před zrcadlem

V naší třídě je dost záporného a méně kladného. Převaha kluků způsobuje častý neklid a vyrušování. Skoro vždy to zavíná ti stejní jedinci, ke kterým se přidají další kluci. Snažíme se je okřiknout, ale nedají na kluky, natož na holky. Z každé hodiny mají „dobry den“.

Některí učitelé si myslí, že když se celá třída postaví proti nim, tak se to zlepší. Ale opravdu to nejde a mrzí nás, že to občas odnese úkolem nebo „dvouhodinovým“ proslovem.

Zato zbytek třídy je super kolektiv. S holkama si povídám o všem a upřímně. Když se někdy pohádáme, ať už kluk s klukem, holka s holkou nebo kluk

s holkou, za hodinu o ničem nevíme. To přece nejde, aby se dva spolu v jedné třídě nebavili, poněvadž se vidíme každý všední den.

Já se nejvíc bavím s Pavčou, která bydlí ve Vícemilicích jako já. Mart'á, která bydlí v Kloboučkách je ten nejpraštější človíček ze třídy. Je přímo super a zbožňujeme ji. A ještě se dá pokecat s Lenkou.

Moc bych si přála, aby se naše třída v mnohém zlepšila, ale chodím sem velmi ráda.

Kateřina Čechovičová, 8.A

Mluvní cvičení

S babičkou v divadle (příběh ze života)

Příběh, který vám budu vyprávět, se přihodil před šesti lety. Moje babička je odjakživa velkou ctitelkou divadla. Jednoho dne mi předala slavnostně obálku se slovy: "Mám pro tebe nezapomenutelný kulturní zážitek." Dychtivě jsem obálku rozlepila a uvnitř jsem spatřila vstupenky na večerní představení babiččiny oblíbené opery Rusalka. Moc jsem se na blížící se večer těšila.

Konečně nastal... V divadle se mi líbilo. Všichni byli slavnostně oblečení a příjemně naladěni a zatímco publikum napjatě sledovalo aktéry představení a kochalo se líbeznými áriemi, někdo blízko mne začal něčím velmi hlasitě šustit. Ono to nebylo nic příjemného a nerušilo to jen mne.

Potají jsem začala pátrat po viníkovi. Nepátrala jsem však dlouho. S úžasem jsem zjistila, že představení ruší moje babička, která nepřestávala usilovně hledat cosi v kabelce. Mírně jsem ji napomenula, marně. Po patnácti minutách konečně z kabelky vytáhla ušmudlaný bonbon a byl klid. Zdánlivě! Tedy přesněji řečeno do chvíle, než začala Rusalka zpívat. Tu se k ní babička s chutí přidala. Bohužel její projev byl tak hlasitý, že se náhle stala středem pozornosti namísto Rusalky. Avšak ovace se nedostavovaly, lidé nevěřičně kroutili hlavami a já se v tu chvíli toužila propadnout někam hluboko do země. Když se pak později babička přidala i k vodníkovi, přistoupila k nám uvaděčka se slovy, ať opustíme laskavě divadlo. Vzpomínám si, že babičky se to tenkrát velice dotklo, ale pochopila, že skutečně mohla ostatní rušit. Nicméně po odchodu z divadla, na tramvajové zastávce, usoudila, že árie byly natolik krásné, že mi je musí znova zazpívat.

Od té doby jsem byla v divadle nesčetněkrát a vždy mne rozesměje vzpomínka na zpívající babičku. Díky ní jsem měla možnost zhlédnout spoustu nádherných her, operet i oper a už nyní vím, že i já budu vést své potomky k lásce k divadlu.

Martina Holasová, 8.C

Za přírodopisem do přírody

Víte, co je to biologická vycházka? Ne? Tak poslouchejte!

To ráno namastíte nohy pod kolenama, vyhledáte kvalitní obuv, do batohu vložíte zásobu tekutin a energeticky hodnotných potravin a vyrazíte do přírody.

Tentokrát jsme s paní učitelkou Koudelkovou měli obdivovat krásy chráněných oblastí. Nejbliž byly Šěvy, oblast výskytu chráněných rostlin mezi obcemi Marefy a Mouřínov.

Po cestě jsme navštívili pštrosí farmu Hermannových, nakrmili tyto přerostlé ptáky a dozvěděli se něco o jejich chovu.

Následovaly Šěvy s krásnou stepní vegetací a kvetoucím skvostem (slova paní učitelky)

Orchis masucukla – vstavačem mužským.

Tato chráněná kytky roste v symbióze s houbou, a proto ji běžně v přírodě nenajdeme.

Prohlédnuto, nafoceno a hurá do školy. Jen nám těžkost batohů po cestě sestoupila do nohou. No, neva! Musíme víc trénovat! A určitě to stálo za to!

Petra Hermannová a
Nela Dvořáková, 6.B

Pěvecký kroužek

Tak jako v loňském školním roce i letos pracoval náš pěvecký kroužek velmi poctivě. Každý týden se zpěváci scházeli s paní učitelkou u klavíru, trénovali hlásky a rozšiřovali svůj dosavadní repertoár. Nezpívali jsme jen jednoduché lidové písničky, ale i složitější skladby, většinou dvojhlasně.

Své umění jsme pak ukázali něko likrát na veřejnosti. V prosinci jsme vystoupili s vánočním programem na Katolickém do mě jako součást Mikulášské besídky pro nejmenší.

Do Domova důchodců ve Hvězdlicích jsme jeli potěšit babičky a dědečky spolu s žáky 1.A, kteří zase recitovali a zdobili vánoční stromček.

V květnu jsme uspořádali malý koncert pro naše prvňáčky, pro které jsme měli kromě zpěvu připraveno i několik úkolů. Líbili jsme se jim tak, že jsme museli přidat něko lik písniček navíc. Během dvouletého působení žáků 1.stupně v tomto kroužku se většina z nich vypracovala v dobré zpěváky. S jejich pěveckými schopnostmi i nadáním bude v budoucnu určitě dobře naloženo.

Mgr. Petra Kalábová

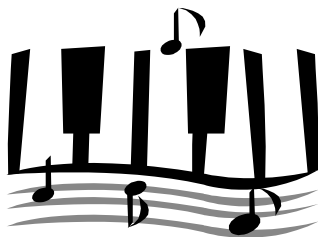
„Zazpívej slavičku“

Také ostatní žáci si měli možnost vyzkoušet své pěvecké umění, a to v měsíci březnu ve školním kole soutěže, která má nejen na naší škole dlouholetou tradici. Zde jsou její vítězové:

Kategorie 1. tříd:

1. Tereza Matušková, 1.A
2. Barbora Chmelařová, 1.C
3. Barbora Přerovská, 1.B
Tomáš Palouček, 1.C

Kategorie 2.-3. tříd:

1. Darina Janovcová, 3.A
2. Niko la Maturová, 3.B
3. Lenka Hasalová, 2.A
Daniela Krátká, 2.B

Kategorie 4.-5. tříd:

1. Barbora Kölbllová, 5.C
(oblastní kolo 1. místo,
okresní kolo 3. místo)
Gabriela Maláčová, 5.B
2. Jitka Křeslová, 5.B
3. Kateřina Vlachová, 5.A

Kategorie 6.-9. tříd:

1. A lice Divišová, 9.C
(oblastní kolo 2. místo)
2. Ivana Kučerová, 6.A
(oblastní kolo 3. místo)
3. Michal Diviš, 9.C
(oblastní kolo 3. místo)
Libor Jetelina, 8.B

Nejen vítězům, ale všem, kteří měli chuť si zazpívat v této soutěži, kterou na naší škole zorganizovaly paní učitelky Kalábová a Rotreklová, přejeeme hodně štěstí v příštích ročnících „Slavička“.

Malí a velcí kamarádi

Na začátku tohoto školního roku přišla paní učitelka Kodadová s návrhem, aby si naše třída 9.A vzala pod patronaci děti paní učitelky Konečné z 1.A. Nikdo nebyl proti, a tak každému byl přidělen malý školák. Obě třídy spolu za deset měsíců prožily nejednu pěknou chvíli. Chodili jsme na vycházky, pomáhali vyrobit dárek na Vánoce, předali jsme dětem jejich první vysvědčení a druhý díl Slabikáře, doprovázeli jsme prvňáčky na výletě do Dinoparku ve Vyškově.

Můj nej... školní zážitek

Můj *nejkrásnější* školní zážitek? Všechno začalo tím, když jsme se dozvěděli, že si máme vybrat jednoho prvňáčka, o kterého se budeme starat celý školní rok. Na mě tenkrát žádný „nezbyl“ a docela mě to mrzelo. Jenomže potom mi byl přece jen přidělen chlapec, kterého jsem si velmi oblíbila. Myslím, že i on mě. Ze začátku totiž nechtěl s nikým komunikovat, bál se a hrozně se styděl. Až se mnou si začal povídat o všem možném. To mě opravdu moc potěšilo a udělalo mi to obrovskou RADOST. Určitě mi bude chybět, až letos vyjdu tuto školu a nebudu se mu moci nadále věnovat.

Hanka Tihlaříková, 9.B

Můj *nejhorší* školní zážitek, spíše trapas, se mi stal již před delší dobou. Šla jsem tehdy se spolužačkami po schodech z hodiny německého jazyka. Povíдалy jsme si, smály se a mně najednou uklouzla noha a já se ocitla na tvrdých schodech svou zadní částí těla. Sjela jsem z dvanácti schodů až dolů na podlahu. Holky se začaly nezřízeně řehtat, ale já jsem se v tu chvíli cítila velmi trapně. Vstala jsem a začala se také smát, i když mi do smíchu moc nebylo. Když jsem zjistila, že mi nic není a holky mi slíbily, že to nikomu neřeknou, uklidnila jsem se. Druhý den to ale věděla snad celá škola!

Michaela Švecová, 7.D

Velmi vydařenou akcí byla podle našeho názoru „Cesta za pokladem starého Indiána“. Nejdřív jsme malým Apačům pomohli vyrobit členky, aby vše bylo jako doopravdy. O indiánských kmenech jsme si při práci povíдали. Potom přijelo několik maminek z Vícemilic, které tuto akci vymyslely a pečlivě připravily.

Po lese v okolí školy byla umístěna stanoviště, na kterých dnes už velcí prvňáci plnili různé úkoly v doprovodu nás, zkušených deváťáků. Úkoly prověřily téměř vše, co se děti v prvním roce školní docházky naučily. A nebylo toho málo! Za splnění každého úkolu dostaly hlídky část mapy, podle níž měly najít poklad starého Indiána. Bylo to moc hezké dopoledne, na které nikdo z nás hned tak nezapomene.

Tato roční spolupráce přinesla zpestření do života prvňáčků, kteří se se školou teprve seznamovali, ale i nám deváťákům, kteří jsme letos pilně pracovali na tom, abychom se dostali na zvolené střední školy. Doufáme, že na nás hned tak nezapomenou, a když se někdy někde v budoucnu potkáme, rádi na pěkné chvíle zavzpomíná

Rudolf Volec a Dalibor Vintř, 9.A

Ještě se povedlo...

Předvánoční období přišli do prvních a druhých tříd zpěstřit studenti Obchodní akademie v kostýmech Miku láše a jeho věrné družiny.

Druháci si dokonce udělali svůj vlastní „čertovský den“.

Na vánoční besídku prvňáčků se přišla podívat většina rodičů, dokonce i mnoho prarodičů. Jejich potlesk neměl konce.

Divadelní představení žáků LŠU ocenili nejen děti, ale i jejich učitelky. Vždyť pohádka o zvířátkách byla nejen veselá, ale i výchovná. V roli slepičky jsme obdivovali žákyni 4.B Simonu Hanákovou a v roli lišky Lucii Machálkovou ze 7.A.

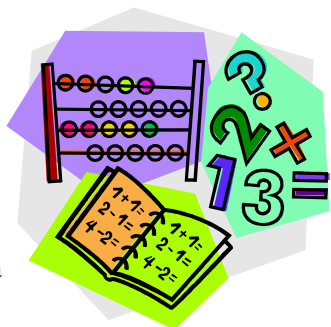

S dárečky pro maminky k jejich květnovému svátku nám opět pomohly pracovnice DDM. Tentokrát děti vyzdobily nádherné svícny.

Matematické soutěžení

V pátek 16. 3. se 385 žáků naší školy zúčastnilo matematické soutěže, která je zaměřená na logické myšlení. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích.

V kategorii nejmladších žáků 2. a 3. tříd Cvrček byl nejúspěšnější Marek Poul, který dosáhl maximálního počtu bodů. Na dalších dvou místech skončili Jakub Kudlička a Tereza Fojtů, všichni z 2.B.

Lukáš Vakuła z 8.C.

Těmto úspěšným blahopřejeme a všem, kteří se do soutěže zapojili děkujeme.

Mgr. Milena Zajíčková

V kategorii Klokánek – 4. a 5. třídy – se nejlépe dařilo Petru Smíšitelovi z 5.A. Na druhém místě skončil Jan Pokorný ze 4 B, na třetím Lucie Ulrichová z 5.A.

Starší žáci 6. a 7. tříd soutěžili v kategorii Benjamin. Zde byli nejúspěšnější Jan Plšek, Jitka Radvanová a Barbora Kerchová, všichni ze 7. C.

Do poslední kategorie Kadet se zapojili jen někteří žáci 8. tříd. Vítězi se stali Ingrid Malcová z 8.B, Marek Havránek z 8.A a

Úspěšní zeměpisci

Druhým rokem se žáci naší školy zúčastnili zeměpisné olympiády.

Již v lednu proběhlo 1. školní kolo, do kterého se přihlásilo 10 dobrovolníků – žáků 7. tříd, které zeměpis zajímá a baví. Z nich se 5 nejlepších připravovalo pod vedením pana učitele na 2.

školní kolo, které se uskutečnilo v březnu. Hned následující den první dva v pořadí odjeli do Vyškova, kde se v konkurenci škol vyškovského okresu, a především 20 soupeřů, pokusili vylepšit loňské umístění naší školy. Tohoto cíle se jim opravdu podařilo dosáhnout, když Radim Vizina ze 7.A získal 8. místo a Tomáš Výkoukal ze 7.C místo třinácté.

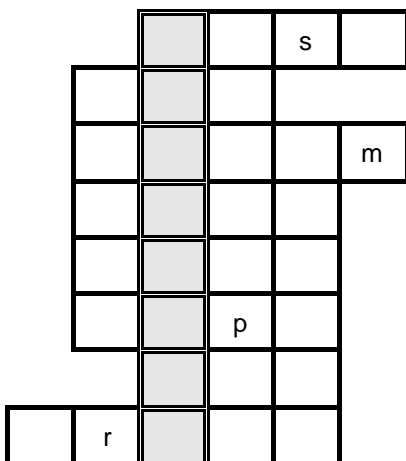
Mgr. Jaroslav Dragan

Úspěch v životě? To je vlastně rovnice $a = x + y + z$, kde x znamená práci, y fair play a z znamená držet jazyk za zuby.

- Albert Einstein

Starší mladším kamarádům

Kaprad' samec je bylina

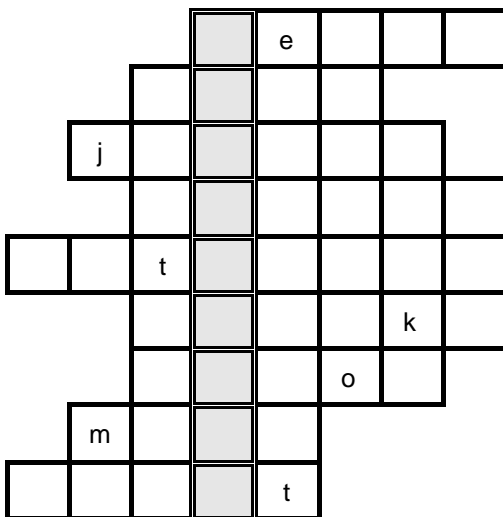

1. Dává žihadla, ale nedělá med
2. Hlodavec, který miluje ořechy a bojí se kočky
3. Základní jednotka lesa
4. Putuje v žilách
5. Rodí jehňata
6. Součást vánoční tradice..... a plave v rybníce
7. Říká se, že je král zvířat
8. Opeřenec, který podle pověsti nosí děvčata

Připravila: Michaela Adamová, 6.A

Řešení: (álavrtv)

Představitelem lišejníků je Terčovka.....

1. Houba na vysoké noze
2. Mládě slepice
3. Ovocný strom
4. Řeka protékající Prahou
5. Má ladné skoky jako ...žije v Africe
6. Nejvyšší hora v ČR.
7. Listnatý strom, má listy jako dlaň.
8. Bylinka, dělá se z ní čaj.
9. Táta má rád rajčatový

Připravila: Marek Vykoukal, 6.C

Řešení: (átanilbub)
Mgr. Radka Kodadová

ŠKOLA V PŘÍRODĚ JIŽ PO TŘINÁCTÉ

Čas plyne jako voda, a tak letos již po třinácté vyjedou žáci třetích tříd se svými třídními učitelkami do překrásného prostředí Hostýnských vrchů na „svoji“ školu v přírodě. Z této akce se stala za třináct let pěkná tradice, kdy děti tráví co nejvíce času v přírodě na čerstvém vzduchu (pokud to počasí dovolí), v praxi si ověřují své vědomosti, které získaly o přírodě v hodinách prvouky, utužují se vztahy v třídním kolektivu. Žáci se zde učí větší samostatnosti, vždyť mnozí z nich jsou poprvé na delší dobu bez rodičů, ale téměř všichni tuto svoji první „lekcí“ samostatnosti zvládají za pomoci paní učitelky a svých kamarádů na výbornou.

V uplynulých letech se „školy v přírodě“ konaly na různých místech v Jeseníkách – Žďárský Potok, Hynčice pod Sušinou, Stará Ves u Rýmařova, v Beskydech – chata Soláňka, v Hostýnských vrších – Chata pod Obřany a ve Vřesovicích.

A jak na „školu v přírodě“ vzpomínají žáci vyšších ročníků?

David Dřímal, 7.B: „Byli jsme na Solánce. Nejvíce se mi líbilo hledání pokladu a sportovní soutěže. Dodnes vzpomínáme s klukama, jak jsme váleli sudy ze svahu dolů. To bylo super!“

Kamila Řehůrková, 6.A: „Všechny tři třetí třídy jsme byli ve Staré Vsi u Rýmařova. Bylo to tam moc hezké, bydleli jsme na pokojích po pěti a šesti žácích. Každý den byl nějaký program, různé hry, soutěže, vycházky. Byli jsme na hradě Sovinci, zrovna přšelo, ale nám to vůbec nevařilo. Měli jsme i stezku odvahy, chodili jsme po dvou a v cíli

jsme si opekli špekáčky. Na konec školy v přírodě jsme měli pyžamovou diskotéku, byl to velký zážitek. Celá škola v přírodě byla moc fajn.“

Monika Vrtíková, 4.A: „Na školu v přírodě jsme se všichni těšili. Jeli jsme na chatu Soláňku, která byla krásná, velká a celá jen pro nás. Každé ráno nás paní učitelka navštívila na pokojích, zaklepala na dveře a zavolala: „Vstávat, holky!“ nebo „Vstávat, hoši!“ Za těch pět dní jsme viděli krásu Beskydských hor, a když se blížil čas odjezdu, nikomu se z tak krásného prostředí nechtělo.“

Letošní třetíci měli „své zaručené informace“ od kamarádů nebo starších sourozenců. Na otázku „**Na co se nejvíc těšíš na škole v přírodě?**“ odpovídali takto:

Štěpán Hanák: „*Já se těším na soutěživé hry, hledání pokladu, na karneval a na krásnou přírodu.*“

Simona Šmedková: „*Těším se na různé soutěže a hry, ale také na to, až si budeme opékat špekáčky. Nejvíc se těším na hledání pokladu.*“

Marek Vintr: „*Těším se, že budeme hrát hry a fotbal, na ples v pyžamu a na hledání pokladu. Nejlepší bude, že ty éra (to jako my) budou spát na jednom pokoji.*“

Sama za sebe doufám, že letošní škola v přírodě většinu dětských očekávání splnila a tato pěkná tradice se udrží na naší škole i pro další generace malých školáků.

Mgr. Radk a Janegová

Zábavná angličtina

V loňském roce jsme vyzkoušeli nový prvek ve výuce angličtiny – půjčování anglických knížek. Protože se nám to osvědčilo, rozjeli jsme letos naši malou anglickou knihovnu naplno. Žáci mají k dispozici jednoduché anglické knihy různých úrovní a žánrů, od pohádek po detektivky, a nenásilnou formou si tak upevňují pravidla anglické gramatiky a rozšiřují si slovní zásobu.

A jak hodnotí tuto novinku samotní žáci?

- ☞ Na knížce se mi líbilo, že je kreslená, lehká a pohádková. **Jana, 6. B**
- ☞ Jsem ráda, že si můžeme půjčovat tyto knihy, ostatní školy to nemají. **Kristýna, 6.A**
- ☞ Knižka se mi líbila, protože se naučím dobře anglicky a líbí se mi úkoly, které dostáváme. **Kamila, 6. B**
- ☞ Čtení anglických knížek se mi moc líbí, můžu tak získat jedničku navíc a poznat nová slovíčkamůžeme si procvičit vyhledávání ve slovníku. Určitě pokračujte! **Katka, 6.A**
- ☞ Podle mě je anglická knížka suprová. Můžete se u ní pobavit nebo se i něčemu přiučit. Výběr knížek je docela široký. **Magda, 8.C**
- ☞ Je to, jako kdybych četl českou knihu a dokonce jsem se s ní i několikrát zasmál. **Honza, 8.C**
- ☞ Myslím si, že mi to čtení určitě pomáhá se slovní zásobou. Jinak doporučuju Sloního muže, je to super – jednou jsem se do toho začetla tak, že jsem zapomněla na kámošky . **Kačka, 8.A**
- ☞ Dobře se to čte, protože nejsou moc tlusté a je tam hodně obrázků. I když jsou na konci každé knížky otázky, jsou lehké, protože odpovědi jsou v příběhu napsané. **Bibiana, 8. C**
- ☞ Myslím si, že se čtením ohromně zvětší slovní zásoba alepší se i angličtina. Já osobně čtu třetí knihu a baví mě to. A když něčemu nerozumím, tak jsou tu slovníky a dá se to přeložit. Když se čtou knížky v angličtině, tak je to zábavnější než v češtině. **Zdeněk, 8.A**

Zájezd do Anglie

Nedělní dopoledne. Poslední rady a napominání, nezbytná kontrola pasů, zamávání a pusa na rozloučenou. A už jedeme.

Přesně takhle začínal studijně poznávací výlet do Paříže a Londýna, kterého se zúčastnilo 14 žáků naší školy.

Po nočním přejezdu Německa následovala jednodenní prohlídka Paříže, při které jsme samozřejmě nemohli vynechat katedrálu Notre Dame a Eiffelovu věž.

Další část výletu probíhala na území Anglie. V průběhu čtyř dnů jsme stihli zhlédnout spoustu zajímavých památek, jako např. katedrálu v Canterbury, Hever Castle, střídání stráží před Buckinghamským palácem, Windsor, Tower Bridge, přírodovědné muzeum a křižník Belfast.

Všechny nadchla vyhlídka z London Eye, z kterého jsme měli Londýn jako na dlaní, relaxační odpoledne jsme si užili v Legolandu. Vyzkoušeli jsme si také tlačeni v londýnském metru a

projíždku lodí po Temži. Naše návštěva Londýna končila v Greenwichi, kde jsme mohli stát jednou nohou na východní a druhou na západní polokouli.

A co bylo z mého pohledu nejdůležitější? Že si žáci prověřili v praxi svoje znalosti angličtiny, byli nuceni se v rodině bavit o základních, běžných věcech a možná si někteří i uvědomili, že se cizí jazyk neučí jen kvůli známce na vysvědčení.

Mgr. Lenka Záleská

Škola – můj základ života

„Lidi, nemáte pocit, že to všechno nějak moc rychle frčí?“

Ptám se, ale odpověď nečekám. Vím dobře, co naši spolužáci odpoví.

„Konečně děvka!“

Ale ani první, pátá, sedmá... třída nebyly špatné! Mimochodem ta první se mně vybavuje hodně živě. Vidím ty obry – devátáky – kolem sebe, bojím se, aby mě nezašlápli. Pocity malosti se mísí s pocitem důležitosti. Jsem konečně školačka a mám svou první paní učitelku, která ví snad všechno! A je tu pro mě! Vlastně celých devět let tu všechny paní učitelky a páni učitelé byli pro nás, pro mě. Dnes už toho díky nim vím taky hodně. A všem to dokážu, to si pište!

Jana Pišťková a Jana Mandátová, 9.A

UPOZORNĚNÍ

Od nového školního roku se zvedají ceny obědů u všech kategorií o 1,- Kč.

Není to o mnoho a uvidíme, jestli bude tato úprava cen konečná. V naší škole jsou totiž nejlevnější obědy v celém regionu, drží se už něco lik let a neodpovídají stoupajícím cenám potravin. Myslím, že i nadále cena obědů v porovnání s jinými školami zůstane u nás velmi nízká. Děkujeme za pochopení.

Dále bych chtěla rodičům doporučit, aby vyžadovali od svých dětí doklad o zaplacení obědů, který všichni dostávají. V poslední době se totiž stále častěji stává, že rodiče telefonicky odhlašují své děti z obědů, které nejsou vůbec zaplacené. Z dokladu se dozvíte, kolik (a zda vůbec) vaše dítě za obědy zaplatilo.

L. Humpolcová, vedoucí školní jídelny

Zpomalte! Chceme přejít bezpečně!

Takhle jsme nazvali akci, která po pečlivě přípravě proběhla v pátek 11. května 2007. Již od devíti hodin žáci osmých ročníků s bloky a tužkami pozorně sledovali vozovku silnice E50 a zapisovali každé vozidlo, které přijelo do Bučovic. Další hlídky, které stály kolem silnice na šesti stanovištích, sledovaly vozidla, která projížděla obcí nepovolenou rychlostí.

V centru města se pak další žáci, vybavení reflexními vestami, zabývali využitím přechodů pro chodce. Zhostili se velmi dobře i dalšího úkolu, který nebyl plánován, odpovídali na dotazy občanům města.

Zájem o naše měření byl opravdu velký, svědčí o tom i účast štábu České televize.

Přetíženost silnice E50 je tématem diskutovaným v úřadech všech úrovní již dlouhá léta. Číslo z tabulky nehodovosti, která neutěšeně roste právě v Bučovicích, varují. Ve srovnání s ostatními městy okresu máme několikanásobně vyšší počet nehod (za poslední dva roky 170!!!). Po loňské blokadě dospělých přispěchaly tedy na pomoc i naše děti.

„Vytvoříme statistiku,“ ozývalo se z jejich řad, „ať se ukáže, jak jednoduché je přejít v centru města v pátek po vyučování, když je dopravní špička!“

Hodnoty, které osmáci zpracovali v hodinách matematiky s paní učitelkou Zajíčkovou, jsou víc, než zajímavé. Posudte sami:

- Všechna měření proběhla mezi 9 – 12 hodinou.
- Počet vozidel vjíždějících do Bučovic z obou stran byl 2 436 (téměř 14 za minutu).
- 30,2 % řidičů překročilo povolenou rychlost v obci (nejvyšší naměřená byla 88 km/h).
- Některý z přechodů pro chodce v centru v této době využilo 2 899 lidí.

S výsledky měření byli seznámeni nejen všichni žáci, ale také veřejnost prostřednictvím kabelové televize a materiál byl předán i do rukou paní starostky.

Všem žákům, učitelům, vychovatelkám, příslušníkům městské policie a dalším, kteří se na této akci podíleli, patří dík.

Mgr. Přemysl Kašpar

Devátáci odcházejí

V letošním školním roce vychází z 9. tříd 63 žáků (26 chlapců, 37 dívek), kteří byli rozděleni do 3 tříd.

Přijímací řízení zůstalo stejné jako v uplynulém školním roce, žáci si tedy mohli podat pouze jednu přihlášku na některou zvolenou školu.

Celkem bylo podáno 62 přihlášek (1 žák si přihlášku nepodal). Žáci se rozhodli následovně:

- gymnázium	- 4 leté, zakončené maturitou	3 žáci
- SOŠ	- 4 leté, zakončené maturitou	38 žáků
- ISS	- 4 leté zakončené maturitou, nebo 3 leté (výuční list)	16 žáků
- SOU	- 3 leté (výuční list)	5 žáků

Z tohoto počtu bylo v 1. kole přijato 59 žáků, z nichž většina nemusela absolvovat přijímací zkoušky a byla přijata na základě prospěchu dosaženého na základní škole.

Rozmístění žáků na jednotlivé okresy:	Vyškov	-	33
	Brno	-	25
	Hodonín	-	2
	Kroměříž	-	1
	Prostějov	-	1

Přejeme našim žákům mnoho úspěchů při studiu, ať úspěšně dokončí zvolený obor a získané znalosti uplatní co nejlépe v praxi.

Mgr. Alois Špičák,
výchovný poradce pro volbu povolání

Vybráno z Desatera „devátáckých“ přikázání

- Nebudeš plnit úkoly pět minut před zvoněním na hodinu!
- Nebudeš označovat učitele zv ířec ími jmény!
- Nepomluvíš kamaráda svého!
- Nevezmeš jména učitelčina nadarmo!
- Nebudeš dychtit v jídelně po obědě spolužáka svého!
- Nezaspíš!
- Neopíšeš!
- Nebudeš psát po lavici své!
- Nebudeš vykřikovat výsledky!
- Nikdy neukradneš školní věci – necháš je jiným!

Kolektivní práce žáků 9.B

Mc'Donald's cup

V pondělí 7.5.2007 proběhlo okrskové kolo fotbalového turnaje 3. – 5. tříd na hřišti v Hájků. Naši hráči zopakovali úspěch z loňského roku, obhájili prvenství a opět postoupili do okresního kola.

Výsledky:

ZŠ 710 – Letonice	4 : 1
ZŠ 710 - Bohdalice	2 : 1
ZŠ 710 - ZŠ 711	5 : 0
ZŠ 710 – Brankovice	2 : 2

Reprezentovali:

Josef	Burian
Petr	Go liáš
Erik	Havránek
Josef	Navrátil
Marek	Vintr
Ondřej	Vintr
Lukáš	Foitol
Jakub	Jetelina
Viktor	Židlík
Michal	Sokola
Zdeněk	Kosík
Lukáš	Němec

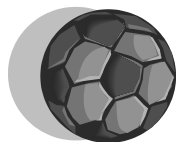

Naši borci se nenechali zahanbit ani v okresním kole, které se uskutečnilo 18. května. Odtud si přivezli vítězný zlatý pohár a postoupili do krajského kola. Toto proběhlo 23. května na sportovní škole Janouškova v Brně. Ve velmi těžkém souboji nejlepších 10 mužstev kraje skončili na velmi pěkném 5. místě.

Z rukou hráče prvoligového mužstva FC Brno Ondřeje Mazucha přebírali naši fotbalisté nejen diplom, ale i fotbalový míč pro školu. Nejlepším střelcem celého turnaje byl vyhlášen Ondřej Vintr, který se do brány soupeře střelil 10x!

Hoši, děkujeme! Jsme na vás pyšní.

Trenér a vedoucí Mgr. Petr Nevole

OČKO – školní časopis Základní školy Bučovice 710, tel. 517 383 118

Vydává: Základní škola Bučovice, Školní 710

Odpovědná redaktorka: Mgr. Alena Konečná

Tisk: Apage v.o.s.

třída 9.A
p. uč. P. Nevole,
tř. uč. R. Kodadová

třída 9.B
p. uč. L. Růžičková

třída 9.C
p. uč. S. Rosenbergerová

